

1. En trött vandrare på stranden av ett dunkelt land,
steg på solskeppet det stora och vita.

2. Det kom en dag en stilla vind och smekte ömt Din trötta kind.
Liksom ett ljus som blåses ut, en levnadsdag har nått sitt slut.

3. Brutna är livets band, själen fann ro i fridens land.

4. Där är vägens mål och där är vilans bo och ro är där visst för all vår längtan.

5. Vinden går genom gräset i stilla aftonstund, med doft av konvaljer från evighetens lund.

6. Jesus säger: Jag är uppståndelsen och livet.
Den som tror på mig, han skall leva, om han än dör. Joh. 11:25

7. Genom saknadens tårar lyser ett skimmer från lyckliga tider.

8. Han låter mig vila på gröna ängar; Han för mig till vatten där jag finner ro. Ps. 23:2

9. Minnet av

10. Du somnade stilla då färden var slut, från allt vad du lidit Du nu vilar ut.
Vi binder en krans av minnen de vackraste och finaste vi har.

11. En ros faller sakta bladen. Ett ljus briner stilla ut. En flämtande livslåga slocknar.
En arbetsfylld levnad är slut.

12. Farväl viskar träden kring hemmet Du älskat. Tack kvittrar fågeln, som var morgon Dig
hälsat.
Tyst viskar vinden farväl.

13. Genom sorgens mörker lyser minnenas ljus.

14. I minnet Du lever, du finns alltid kvar. I minnet vi ser Dig precis som du var.

15. I Vårvindens susning du somnade stilla. Nu sjukdom och oro ej mer gör Dig illa.
Skön är vilan som natten ger, Gott är att veta, Du lider ej mer.

16. Skönt att få vila när krafterna domna, trött efter årens möda och slit.
Skönt I den eviga vilan få somna. Vi önskar dig alla vila I frid.

17. Slut är nu smärtan du funnit frid, men lämnat hjärtan som saknat Dig.

18. Med fyllda segel i soluppgången min farkost glider till fjärran land.
Där väntar vilan, där tonar sången, där somnar vågen vid vänlig strand.